

Νίτσα Χατζηγεωργίου: Μια ηρωίδα χωρίς σταυρό και σήμαντρο

/ [Πεμπτουσία](#)

Διάβασα απνευστί τις 141 σελίδες του μικρού βιβλίου που η Λένια Καττάμη έγραψε για την ηρωίδα Νίτσα Χατζηγεωργίου. Μια ηρωίδα του απελευθερωτικού μας αγώνα της ΕΟΚΑ που δόθηκε ολόψυχα στον αγώνα, βασανίστηκε από τους Άγγλους που την κατέστησαν σωματικά και ψυχικά ράκος, μα που μετά το τέλος του αγώνα λαιδορήθηκε, προπηλακίστηκε και εξευτελίστηκε από κάποιους που φοβήθηκαν την προσφορά της και ζήλεψαν μήπως τους επισκιάσει με το σωματικό κάλλος και την ομορφιά της ψυχής της.

Χρόνια άκουγα γι' αυτή την καλλονή που πέθανε νέα, που τη διέσυραν αρρωστημένα μυαλά, που δεν την άφηναν να βρει δουλειά και την καταδίκασαν στην απόλυτη μιζέρια και εξαθλίωση, γιατί δεν ήθελαν η φήμη της να επισκιάσει τη δικιά τους. Πώς είναι δυνατόν άνθρωποι να κάνουν τόσο κακό σε μια

ανυπεράσπιστη κοπέλα, που το μόνο της αμάρτημα είναι ότι ήταν πρόσφερε πολλά στον αγώνα, και ήταν έτοιμη να δώσει και τη ζωή της για την ελευθερία του νησιού μας; Δυστυχώς, το είπαν πολύ εύστοχα οι Λατίνοι: «Homo homini lupus».

Η Νίτσα ήταν μια κοπέλα με εκθαμβωτική ομορφιά που δεν περνούσε απαρατήρητη. Ζούσε με τη μητέρα της και διατηρούσε κομμωτήριο. Οι συναγωνιστές της της ανέθεταν επικίνδυνες αποστολές τις οποίες αναλάμβανε με μεγάλη προθυμία. Η μεγαλύτερη αποστολή της ήταν η μεταφορά του Γρηγόρη Αυξεντίου από τον Πενταδάκτυλο στα βουνά του Τροόδους. Οδηγούσε ο Κυριάκος Μάτσης και πίσω κάθισαν ο Αυξεντίου με τη Νίτσα. Μόλις έπεσαν πάνω σε οδόφραγμα, η Νίτσα ψύχραιμα τράβηξε τον Γρηγόρη στην αγκαλιά της κι έκρυψε το πρόσωπό του στα κυματιστά μαλλιά της και άρχισε να τον φιλά. Όταν οι Άγγλοι τους σταμάτησαν, τους έκλεισε το μάτι και τους έδειξε τους δυο νέους που φιλιόντουσαν. Οι Άγγλοι χαμογέλασαν πονηρά και τους έκαμαν νόημα να περάσουν. Τα κατάφεραν.

Επειδή ήταν πολύ όμορφη, τη χρησιμοποιούσαν σε απαγωγές Άγγλων που θα ανταλλάζονταν με μελλοθάνατους αγωνιστές, όπως είχε διατάξει ο Αρχηγός Διγενής. Η Νίτσα Χατζηγεωργίου δέχτηκε πρόθυμα να παρασύρει στο σπίτι της Άγγλο, όπου θα ανέμεναν αγωνιστές για να τον απαγάγουν. Από ένα μπαρ που σύχναζαν Άγγλοι, έφερε στο σπίτι της έναν αξιωματικό, με σκοπό να του βάλει υπνωτικό στο αναψυκτικό που θα του κερνούσε. Το υπνωτικό, όμως, δεν τον έπιασε και έτσι η Νίτσα του πρότεινε να συναντηθούν την επόμενη μέρα. Πραγματικά, την επόμενη μέρα αυτός μπήκε στο υπνοδωμάτιο και άρχισε να βγάζει τα ρούχα του. Τότε, όρμησαν δυο αγωνιστές και τον εκτέλεσαν, γιατί ήταν οπλισμένος. Από τότε, άρχισαν τα μαρτύριά της. Την οδήγησαν δυο φορές στην Ομορφίτα και την κατάντησαν σωματικό και ψυχικό ράκος από τα βασανιστήρια και τους εξευτελισμούς, κι ύστερα την έκλεισαν στις Κεντρικές φυλακές.

Στις 11 Μαρτίου η τραγική αγωνίστρια βρέθηκε νεκρή στο κρεβάτι της, έχοντας ένα εικόνισμα της Παναγίας και την Αγία Γραφή στο στήθος της. Ο ιατροδικαστής απέδωσε τον θάνατό της σε στραγγαλισμό.

Αυτή είναι η ιστορία μιας χριστιανής νέας που με αυταπάρνηση και ηρωισμό πρόσφερε τεράστιες υπηρεσίες στον Αγώνα της ΕΟΚΑ, αλλά προδόθηκε, συκοφαντήθηκε, σπιλώθηκε το όνομά της, από φθόνο και μισαλλοδοξία. Αιωνία η μνήμη της!